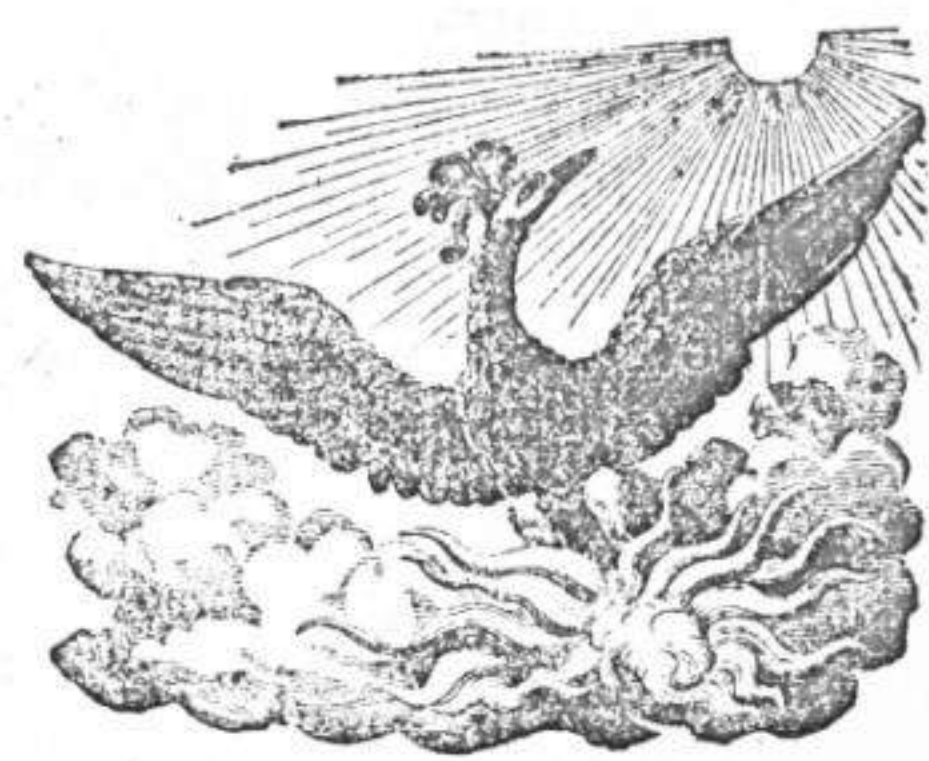


ΝΑΥΠΑΛΙΟ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΕΝΙΚΗ



ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.
Ετησίαν Φαίνικας 36
Εξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Αι συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῇ
Γραμματεῖα τῆς Εἰρημίδος, εἰ δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπι-
στάταις τοῦ Τοῦροδρεμίου.

12 NOYEMBRIΟΥ 1830.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρ. 2,611. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Ἐκτάκτους Ἐπι-
τρόπους καὶ Διοικητάς.

Πληροφορεῖται ἡ Κυβέρνησις ὅτι νόσος ἐπιδημική, γο-
λῳρρία καλουμένη, μαστίζει τὰς μεσημβρινὰς ἐπαρχίας τῆς
Ρωσσίας, καὶ ἐπειδὴ τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα περιπλέοντα καὶ
εἰς ἐκεῖνα τὰ παράλια εἶναι ὑποκείμενα εἰς τὸ νὰ πᾶθουν,
ἂν δὲν προφυλαχθῶν, καὶ νὰ διαδώσων τὸ μίασμα εἰς τὸ
Κράτος, σπεύδει νὰ εἰδοποιήτῃ ἐγκυκλίως τὰς κατὰ τόπους
Ἀρχάς, καὶ δικτάτῃ νὰ λάβετε χωρὶς ἀαβολῆς δραστη-
ριώτατα μέτρα, καθὼς ὑπαγορεύουσιν αἱ Ὑγειονομικαὶ δια-
τάξεις, καὶ νὰ διπλασιάζετε τὴν προσοχὴν καὶ φροντίδα,
διὰ νὰ προφυλάξετε τὴν πατρίδα ἀπὸ τὰ ἐνδεχόμενα δεινὰ.

Ἡ νόσος αὕτη, Κύριοι, εἶναι θανατηφόροτέρα καὶ ὀδυνηρο-
τέρα παρὰ τὴν πανώλην, ἀλλὰ καὶ τόσον φοβερώτερη, ὅσον
εἶναι ἀδύνατον ἂν ᾔται διὰ τῆς ἀφῆς μόνον ἢ καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ
ἀέρος κολλητική. Ἐπεὶ διὰ τοῦτο νὰ λάβετε πολὺ πλεον-
τέρην πρόνοιαν τῆς κοινῆς ὑγείας κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν,
παρὰ ἢν ἐπρόκειτο περὶ πανώλους, ἐναντίον τῆς ἐποικίας δὲν
εἶναι ἀδύνατον νὰ ληφθῶσιν ἀσφαλῆ προφυλακτικά. Λοιπὸν,
ἂν λάβετε τὴν προῦσάν μας, σπεύσατε νὰ συμβουλευσάτε
τοὺς πλοίαρχους, ὅσοι διαπλέον εἰς τὰς θαλάσσας τῆς Ρωσ-
σίας ἢ τῆς Ἀσίας, ὅπου ἀκούεται γολῳρρία, νὰ φυλάσσωνται
ὅσον τὸ δυνατόν ἀπὸ τὴν ἐπιδημικὴν ταύτην νόσον· νὰ
προσέχετε δὲ καλῶς ὥστε, ὅσοι τούτων εἰσπλεύσωσιν εἰς τοὺς
Ἑλληνικοὺς λιμένας ἀπὸ τὰ μερολυσμένα ἐκεῖνα ἢ ἀπὸ ἄλλα
ὑποπτα μέρη προσερχόμενοι, νὰ μὴ λαμβάνωσι καμμίαν συγ-
κοινωνίαν, εἰμὴ ἂν οὗ καθαρῶς καὶ ὅλην τὴν ἀκρίβειαν.
Προπάντων θελετε ἐξετάζει εἰς πιστοποιήσιν τῆς ὑγείας τῶν
ἐν τοιούτοις πλοίοις, ἂν οἱ ἄνθρωποι εἶναι οἱ αὐτοὶ ἐκεῖνοι,
οἵτινες ἐσυγκρότουν τὰ πληρώματα, ὅτε ἐξέπλευσαν τὰ εἰ-
ρημένα πλοῖα, ἂν πάσχουν τινὲς ἐξ αὐτῶν καὶ ποῖαν ἀσθενείαν
πάσχουν, ἂν ἔλλειψι κανεὶς, τι ἔγειε, καὶ καθέξῃς, διότι
ἐκ τῶν τοιούτων ἐξετάσεων ἐμποροῦν ν' ἀνακαλυφθῶσι πραγ-
ματα συντείνοντα εἰς τὸν προκείμενον σκοπὸν τῆς ἀσφαλείας
τοῦ Κράτους. Πρὸς τοῦτοις θελετε διατάζει ἐντόνως ἅπαντας
τοὺς ὑγειονομικῶς ἐπιστατοῦντας εἰς τὰς ὑπὸ τὴν διοίκησιν σας

ἐπαρχίας νὰ ἀγρυπνώσι μὲ πατριωτισμὸν καὶ νὰ ἐκπληρώσι τὰ
χρεὴ τῶν μὲ ὅλην τὴν αὐστηρότητα· θέλετε τοὺς παραστήσει
πόσον βαρεῖα εἶναι ἡ εὐθύνη, ἥτις βαρύνει πρὸ πάντων εἰς αὐ-
τοὺς, ἂν παραμελήσωσιν κατὰ τι καὶ ὅπως ὅποτε τὰ πρὸς τὴν
πατρίδα καθήκοντά των καὶ παραβλέψωσιν τὸ πολυτιμώτατον,
τὴν κοινὴν ὑγείαν. Καὶ ἐν τοσούτῳ, ἀνὲς ἀτυχίας ἠθέλατε εἰς
ακριβώσαι, εἴτε ὑποθέσει τοιοῦτόν τι δυστύχημα εἰς κανέν ἐκ
τῶν εἰσπλέοντων εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας πλοίων, ἡμε-
τέρων ἢ ἀλλοτρίων, θέλετε λάβει τ' ἀναγκαῖα μέτρα, ὥστε
νὰ τὸ φυλάξετε εἰς τελείαν ἀκραιωνίαν, καὶ ν' ἀναφέρετε ἐμπε-
ριστατωμένως εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἐξαιτήσαντες τὰς δια-
ταγὰς τῆς περὶ τοῦ πρακτέου.

Σὰς περικλειόμεν περιγραφὴν τῶν συμπτωμάτων τῆς ἐπι-
δημίας ταύτης γινόμενῃ ἀπὸ τὸν δόκτωρα Δ. Ταλιμπιέτρον,
διὰ νὰ σὰς χρησιμεύσῃ εἰς τὰς παρατηρήσεις σας. Ἀκολουθῶς
δὲ ἐμποροῦμεν νὰ σὰς δώσωμεν καὶ τὰς χρειώδεις ὁδηγίας
περὶ τῆς θεραπείας τοῦ κηκοῦ, μόνον ὅτι ἀπευχόμεθα τὴν
ἀνάγκην ταύτην.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 8 Νοεμβρίου 1830.

Ο Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΗΝΑΙΑΔΗΣ.

ΠΕΡΙ ΧΟΛΟΡΡΟΙΑΣ.

Ἐν γένει καὶ μὲ μικρὰν τινα διαφορὰν ἡ sporadikῇ, ἡ ἐπι-
δημικῇ γολῳρρία χαρακτηρίζεται ἀπὸ συνεχεῖς σχεδὸν καὶ
σφοδρὸς ἐμετοὺς γολῳδῶν ὕλων, ὑπογλώρων καὶ ὑπομελαί-
νων, ὀμύων τῆς τοῦ οἴνου τρυγός, καὶ ἀπὸ συνεχεῖς ἐκκενώ-
σεις παρομοίων ὕλων μὲ τεινασμοὺς καὶ λυγμοὺς συνωδευμένους
καὶ μὲ ὀξεῖς καὶ σφοδροὺς πόνους τῆς κοιλίας, ἥτις εἶναι
τεντωμένη ἢ συνεσταλμένη, καὶ ὡς πρὸς τὴν παρामीκρὴν θλί-
ψιν κατὰ πολλὰ αἰσθαντική.

Ὁ σφυγμὸς τοῦ πάσχοντος εἶναι ὀλίγος, συνεχὴς, ἀδύνα-
τος καὶ ἐνίοτε ἀνεπαίτητος· αἱ νοεραὶ καὶ σωματικαὶ τοῦ
δυνάμει εἰς τὸ ἄκρον ἀδύνατοι· πάσχει στενοχωρίαν, συγκο-
πὴν, σπασμοὺς τῶν γαστροκνημίων· εἶναι εἰς ἄκρον ψυχρὸς,
ὕδρῳνι ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν, καὶ φλέγεται ἀπὸ τὴν δίψην.
Μεταξὺ τῶν φαινομένων τούτων παρατηρεῖται ὅτι οἱ χαρ-
κτῆρες τοῦ προσώπου τοῦ εἶναι πολλὰ ἡλλαιωμένοι· τὰ δὲ μέλη
τοῦ συνεσταλμένα καὶ εἰς σπασμωδικὴν κατῳρίαν ἢ παρα-
φροσύνην, ἡ λειψυθυμία καὶ ὁ πνιγμὸς ἀπαισιότρος εἶναι
τοῦ θανάτου οἱ πρόδρομοι.



Ενίοτε ἡ γολόρροια φανερώνεται ἐξαίφνης, ἡ ἀφοῦ αἰσθανθῇ καὶ αὐτῆς προσδεδωμένος ἄνθρωπος πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν πρὶν εἰς τὸ στόμα, δῖαν, ἀνυρεξίαν, ναυτίαν, ρευξίματα καὶ ὅταν διερχομένον, χαυνότητι αὐτομάτου, τραχίγματα καὶ πασμῶν τῶν μυῶνων, πόνους εἰς τὸ ἐπιγάστριον, ῥίγος διεδεχόμενον θέρμην καὶ τέλος πυρετόν. Τότε ἀρχίζει ὁ ἐμετός καὶ ἡ διάρροια καὶ τὰ λοιπὰ θανατηφόρα σημεῖα εἴτε ἐν αὐτῷ, εἴτε μετὰ πλειότεραν ἢ ὀλιγωτέραν ὁρμὴν αὐτῇ ἢ σπασμοῖς τοῦ ἀσθενούντος διαρκεῖ ὥς τις, ἢ καὶ πολλὰς ἡμέρας κατὰ συνέχειν, καθ' ἃς φαίνεται ὅτι ἀναλαμβάνει, ἀλλὰ σπανίως ὑπερβαίνει τὴν ἐβδόμην, ἡ δὲ ἐκβάσις ὡς ἐπὶ τῷ πλείστον δυστυχής.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Πόρου, 3 Νοεμβρίου.

Τὴν τριακοττὴν τοῦ παρελθόντος μηνός, ἡμέραν πέμπτην τῆς ἐβδομάδος, ὥραν δεκάτην πρὸ τῆς μεσημβρίας, ἐπανηγυρίσθη εἰς τὸ Μοναστήριον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς ἡ ἑορτὴ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς κατὰ τὴν ἐφεξῆς ἐκθεσίαν.

Περὶ τὴν ἐνάτην ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας ὁ Μητροπολίτης Αἰγίνης, Ὑδρας καὶ Πόρου Κύριος Γεράσιμος μετὰ τῶν πρωτίστων Κληρικῶν, τὰ μέλη τῆς Ναυτικῆς Ὑπηρεσίας ἐνδεδυμένα τὰ παράσημά των μετὰ τῶν Γραμματέων καὶ ὑπαλλήλων αὐτῶν, οἱ ἐδῶ εὐρεθέντες Πλοίαρχοι ἐνδεδυμένοι τὰ παράσημα αὐτῶν μετὰ τῶν Γραμματέων των, ὁ Εἰρηνοδίκης καὶ οἱ Δημογέροντες τῆς νήσου μετὰ τῶν Γραμματέων αὐτῶν, ὁ Ὑγειονόμος καὶ ὅλοι οἱ ἐν Ὑπερβόρῃσι λοιποὶ, καὶ πολλοὶ ἄλλοι Ἀξιωματικοὶ προσκεκλημένοι παρὰ τοῦ Διοικητοῦ Κυρίου Γ. Γλαράκη, ἐσυναχθῆσαν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ οἱ ἐδῶ Ἐκλαμπρότατοι Πρόξενοι τῶν ξένων Δυνάμεων, καὶ ὁ εὐγενέστατος Πλοίαρχος Κύριος Ἐπανταχὴν Διοικητὴς τοῦ δικροῦ τῆς Α. Α. Μ. πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν Ἀλεξάνδρος Νεύσκη, συνωδευμένοι μετὰ πολλοῦς Ἀξιωματικούς καὶ τὸν Ἱερεὰ τοῦ δικροῦ, εὐχρηστέστησαν νὰ συγκαταλεχθῶσιν εἰς τὴν συνωδίαν ταύτην. Πρὸς τοῦτοις πολλαὶ ἐκ τῶν ἐδῶ ἐπισήμων γυναικῶν συγκατηριθμήθησαν εἰς τὴν ὁμήγυριν. Οὕτω συγκροτουμένης τῆς ὁμήγυρος, ὁ Διοικητὴς μετ' ὅλης αὐτῆς ἐξεκίνησε διὰ θαλάσσης εἰς τὸ Μοναστήριον.

Ἡ μετακόμισις ἐγένετο εἰς δέκα λέμβους ἀξιολόγους τῶν ἐθνικῶν πλοίων μετὰ τὴν ἀπαιτούμενην τάξιν. Ἡ εἰρηνικὴ γαλήνη τῆς θαλάσσης ἐκαλλάπιζε τὴν χαρμίσυνον πανήγυριν.

Ἀμα ἀφοῦ ἐγένετο ἡ ἀπόβασις εἰς τὸ παράλιον τοῦ Μοναστηρίου, ἀρχισαν οἱ κῶδωνες τοῦ Μοναστηρίου νὰ ἤχωνται, ὥς ὅτεν ἡ συνωδία ἐφθασεν εἰς τὸ Μοναστήριον, καὶ εἰσέβη εἰς τὸν θείον ναόν, ὑποδεχθεῖσα εἰς τὰς θύρας τοῦ Μοναστηρίου ἀπὸ τοῦ διδασκάλου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, τὸν ἡγούμενον, τοὺς μοναχοὺς τοῦ Μοναστηρίου, καὶ τοὺς μαθητὰς τῆς Σχολῆς, ἐνδεδυμένους τὴν παρὰ τῆς Σ. Κυβερνήσεως διορισθεῖσαν στολήν. Ὁ πλησίον τοῦ Μοναστηρίου δρόμος, ἡ θύρα τοῦ Μοναστηρίου, καὶ ὁ ναὸς ἦσαν στολισμένοι μετὰ δάφνης καὶ μυρσινῆς, καὶ φωτοχυσία πλήρης ἐλάμπρυνε τὸν ἱερὸν ναόν.

Ὁ ἀρχιερεὺς, καὶ οἱ ἱερεῖς, ἔψαλλον παράκλησιν εἰς τὴν θείαν, καὶ τριπλίαν τινα ἐκ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ἀγίου

Πνεύματος, καὶ μετὰ τὸ τέλος ὁ διδάσκαλος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Κύριος Προκόπιος ἐξεφώνησε λόγον ἀρμόδιον εἰς τὴν τελετὴν.

Μετὰ ταῦτα ὅλη ἡ συνωδία ἀνέβη εἰς τὸ εὐρυχωρότερον δωμάτιον τοῦ Μοναστηρίου, διαφωτιστότατον καὶ αὐτὸ ὄν, καὶ εἰς τὴν μέσθην ἔχον τὴν εἰκόνα τοῦ Σ. ἡμῶν Κυβερνήτου μετὰ στέφανον δάφνης καὶ μυρσίνης ἐστολισμένον. Ἐκεῖ ὁ Διοικητὴς, ἀφοῦ ἐχαιρέτησε πρῶτον τὸν Ἀρχιερεῖα, δεύτερον τοὺς ἐπισήμους ἀλλογενεῖς, καὶ τρίτον ὅλην τὴν λοιπὴν ὁμήγυριν, ἐξεφώνησε σύντομον λόγον (ὁ ὁποῖος ἐπισυναπτεταὶ ἐνταῦθα), εἰς τὸ τέλος τοῦ ὁποῖου ἀνεφώνησαν εἰς μαθηταὶ καὶ ὅλη ἡ ὁμήγυρις τρὶς τὸ “Ζήτω ὁ Κυβερνήτης!”,

Ἀφοῦ ὁ Διοικητὴς ἔπαυτεν, ὁ διδάσκαλος Κύριος Βενέδικτος ἐξεφώνησε λόγον ἀρμόδιον εἰς τὴν τελετὴν, καὶ εἰς τοῦτου τὸ τέλος ἀνεφώνησε πάλιν ἡ ὁμήγυρις τὸ “Ζήτω ὁ Κυβερνήτης!”,

Ἐπειτα ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως εὐχὴ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῶν μαθητῶν, καὶ εἰς τὸ τέλος ἐγένετο μικρά τις περιπελοήσις εἰς τοὺς συγκροτούοντας τὴν ὁμήγυριν ἀπὸ γλυκὰ καὶ ἄλλα.

Ἡ ὁμήγυρις ὅλη ἀνεχώρησεν ἀπὸ τοῦ Μοναστηρίου, καὶ μετεκομίσθη μετὰ τὴν αὐτὴν τάξιν εἰς τὴν πόλιν. Ἀμα δὲ ἀφοῦ ἐπέβη εἰς τὰς λέμβους, καὶ ὀλίγον ἀπεμακρύθη ἀπὸ τοῦ παράλιου τοῦ Μοναστηρίου, τὸ δίκροτον ἡ Ἐλλὰς ἐκαυνοδόλησε δεκατρίς, πρὸς ἐπισφράγισιν τῆς ἱερᾶς Ταύτης Τελετῆς. Ὁλη ἡ ὁμήγυρις, ξέναι καὶ ὁμογενεῖς, ἔμειναν εὐχαριστημέναι.

Ὁ Πλοίαρχος Κύριος Ἐπανταχὴν ἤτησε τὴν ἄδειαν πρὸς τοῦ Διοικητοῦ διὰ νὰ κάμῃ μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν αὐτοῦ συνεισφοράν τινα ὑπὲρ τῆς νεοσυσταθείσης Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, καθὼς καὶ τὴν ἔκαμε, συσταμένην εἰς τεσσαράκοντα τάλληρα διστήλα τὰ ὅποια τὴν ἐπιούσαν ἀπέστειλε δι' ἐνὸς τῶν ἀξιωματικῶν αὐτοῦ πρὸς τὸν Διοικητὴν.

Ὁ παρὰ τοῦ Διοικητοῦ ἐκφωνηθεὶς λόγος.

« Πανιερώτατε, ἀξιολόγαστε Κύριοι, καὶ ἡ λοιπὴ ἀξιότιμος ὁμήγυρις.

» Ἔθνος ἀναγεννώμενον, ὁποῖον εἶναι τὴν σήμερον τὸ Ἑλληνικόν, ἄλλην μεγαλητέραν βίβαια ἀνάγκην δὲν ἔχει, εἰ μὴ νὰ ἐπιτύχῃ ἄξιον ἀρχηγόν, διὰ νὰ τὸ χειραγωγήσῃ ἀσφαλέςτερον εἰς τὴν μέλλουσαν εὐτυχίαν τοῦ. Χάρις εἰς τὴν θείαν πρόνοιαν, ἥτις εὐδόκησε νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸ ἡμέτερον ἔθνος ἀρχηγόν, ἄνδρα συνετὸν καὶ πολυπειρόν, τὸν Σεβαστὸν ἡμῶν Κυβερνήτην.

» Καθημέραν βλέπομεν νέα δείγματα τῆς ὑπὲρ τοῦ ἔθνους κηδεμονίας τοῦ καλοῦ τοῦτου πατρός. Ἀλλ' ἂν καὶ καθ' ὅλα τὰ ἄλλα χρεωστούμεν νὰ εὐφημώσωμεν τοὺς ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἀκαμάτους ἀγῶνάς του, ἐξαιρέτως ὅμως ὀφείλομεν νὰ θυμαίωμεν τὴν ὑπὲρ τῆς ἠθικῆς βελτιώσεως οὐλοῦ πατρικὴν του κηδεμονίαν. Καὶ ὅντως, τί ἄλλο παρὰ τὴν ὑπὲρ τῆς ἠθικῆς βελτιώσεως κηδεμονίαν χαρακτηρίζει τὸν καλὸν ἀρχηγόν, καὶ ἀγαθὸν πατέρα τοῦ ἔθνους;

» Ὁ Σεβαστὸς ἡμῶν Κυβερνήτης σιμῶν εἰς τὴν σύστασιν τοσούτων ἀλληλεδιδασκικῶν καὶ ἄλλων σχολείων ἔκινεν ἄξιον τῆς πατρικῆς του προνοίας νὰ συστήσῃ καὶ ἰδιαιτέρην σχολεῖον Ἐκκλησιαστικόν. Σχολεῖον, διὰ τὸ παιδεύσθαι εἰς αὐτὸ οἱ μέλλοντες νὰ διδάσκωσι τοὺς ἀδελφούς των τὴν

ἡλικίᾳ ἤλικῃ. Τούτου τὴν ἑαυτοῦ σήμερον πανηγυρί-
 σον ἀνέστη, τὴν ὁποῖαν σεμνώνει παρὼν ὁ Πα-
 τὴρ Ἀρχιερεὺς, ἀπὸ καλοκάγαθίαν τῶν τιμῶν
 αὐτοῦ ἀνδρες ἀλλογενεῖς, καὶ στολίζουσιν ἀξιωμα-
 τικῶς Κυβερνήσεως.

Ὅσον εἶναι περιττὸν νὰ δεῖξωμεν, τὴν ὁποῖαν ἔχομεν ἀνάγκην
 ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, ἄλλο τόσον εἶναι λυπηρὸν νὰ
 δεῖξωμεν τὴν παρελθούσαν ὡς πρὸς τοῦτο καλὰ σπλάτν. Τοῦ
 τούτου Τίς ἐξ ἡμῶν ἀγνοεῖ, ὅτι τὸ πλεῖστον μέρος τῶν
 μαθητῶν μας ἔπαυσε, καὶ εἰσέτι πάσχει οἰκτρὰν ἀνά-
 γκα. Ἀλλ' αἱ ἀφήρτων τὰ λυπηρὰ παρελθόντα, καὶ αἱ
 ἐλπίδες τὴν Θεὸν, ἀτενίζοντες εἰς τὰ ὅποια σὺν
 Θεῷ ἐκδοκίμαζομεν βελτιώτερα.

Ὅσοι, οἱ μαθηταὶ τῆς ἱερᾶς ταύτης Σχολῆς! δὲν εἶναι
 ὅσον ὥρα, εὐγε ἰδικό-μιν ἔργον νὰ σᾶς δεῖξω, πόσον
 εἶναι ὑψηλόν, τὸ ὅσον σκοπεύετε ἐπάγγελμα. Ὅ,τι δὲ
 ἐκ τῆς νῆας εἰς τὴν ἐκκλησίαν, εἶναι τὸ ἐφεξῆς τοῦτο: Ὁ Σι-
 μων ἡμῶν Κυβερνήτης ἐπρονόησε νὰ σᾶς ἐμπιστευθῇ
 διδασκάλους πεπαιδευμένους καὶ ἐναρέτους, καὶ ἐφρόντισε
 νὰ σᾶς παρεδωκῇ ὅλα τὰ μέσα, ὅσα συντείνουν νὰ ἐπι-
 γένητε τὸν ὁπίων προῆλθε ἱερὸν σκοπόν. Ἀπὸ σᾶς
 αὐτῶν κρέμαται νὰ δεῖχῃτε τέκνα τῷ ὄντι ἄξια τῆς κη-
 ρυμνίας τοῦ ἀγαθοῦ τούτου πατρὸς. »

Οἱ λόγοι, τοὺς ὅποιους ἐξεφώνησαν εἰς τὴν τελετὴν οἱ δι-
 δασκαλοὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σχολίου Κύριοι Βενέδικτος
 καὶ Προκόπιος, δέλουν ἐκδοθῇ ἰδιαιτέρως, καὶ ἀντιτυπατού-
 ται δέλουν διανεμηθῇ εἰς ὅλους τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Ἐκκλησι-
 αστικοὺς Τοπιοτηρητὰς καὶ ἡγουμένους. — Σημ. τοῦ Ἐκδ.

Ἐκ Ναυπλίου, 11 Νοεμβρίου.

Τὴν 8 τοῦ ἐνεστῶτος ἔγεινεν ἔξωθεν τῆς πόλεως κατὰ
 τὴν πεδιάδα στρατιωτικὴν παράταξις, εἰς τὴν ὁποῖαν εὐ-
 ρέθησαν ἐν τάγμα πυροβολιστῶν, δύο τάγματα τακτικοῦ
 ἱππικοῦ, ἐν τάγμα τῶν τυπικῶν (φορούντων τὸν νέον ἱμα-
 τισμὸν) καὶ δύο λόχοι τακτικοῦ ἱππικοῦ. Ὁ Κύριος Δε-
 σποπύρρος, Πρέσβυς τῆς Ῥωσσίας παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ
 Πόλει, παρεστάθη εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν στρατευμάτων τού-
 των, τὰ ὅποια ἐξελέσαντο ὑπὲρ ἡμῶν μετ' ἀκριβείας διαφόρους κι-
 νήσεις, εἰς, διαδοχὰς τῶν στίχων ἐπὶ τὰ ἔμπροσθεν καὶ
 ἐπὶ τὰ ὀπίσθεν, διάδοσιν στενωπῶν, κτλ.

Ὁ στρατηγὸς Κύριος Γεώργιος ἔκαμεν ἔπειτα νὰ σχη-
 ματισθῇ τὸ πεζικὸν εἰς τετράγωνα κλιμακωτὰ, καὶ διέτα-
 ξεν τὸν ὑποσυνταγματάρχην Πελλίωνα, ἀνώτερον διοικητὴν
 τοῦ ἱππικοῦ, νὰ προσβάλῃ τὰ τετράγωνα· ἐξετέλεσε δὲ
 τοῦτο ὁ ἱππάρχος δι' ἀλληλοδιαδόχων προσβολῶν κατὰ
 μίαν, τῶν πρώτων μισρῶν συναθροισμένων ὀπισθεν τῶν
 ἄλλων, καθ' ὅσον ἀπεκρίνυντο ἀπὸ τὸν πυροβολισμὸν τῶν
 ἐκ τῆς τάξεως.

Τὰ στρατεύματα ὑπερὶν ἐπέρασαν κατὰ σειρὰν ἔμπρο-
 σθεν τοῦ ἑξοχωτάτου Πρέσβου, τῆς Ῥωσσίας, ὅστις κη-
 τεύετο νὰ δεῖξῃ τὴν εὐχαρίστησιν του διὰ τὴν σπᾶσιν
 καὶ τὸν ζῆλον, καὶ διὰ τὴν ἀκριβείαν τῶν κινήσεών των.

Ὁ μικρὸς οὗτος πόλεμος, ὅστις εἶχεν ἐφελκύσει ὅλους
 τοὺς κατοίκους τοῦ Ναυπλίου, φέρει μεγάλην ἐν-
 σπῆσιν εἰς τοὺς νέους στρατιώτας, δεικνύων εἰς αὐτοὺς διὰ
 παραδειγμάτων τὴν ἐφαρμογὴν τῆς Εὐρωπαϊκῆς τακτικῆς.

τὴν ὁποῖαν δύναται τις νὰ καμῇ ἐμπροσθεν τοῦ ἐχθροῦ.
 Διδάσκει τὸ πεζικὸν ὅτι ἡ σταθερότης καὶ ἡ ἀταραξία του
 ἐμπορεῖ νὰ τὸ κάμῃ ν' ἀπαντᾷ ἀκινδύνως τὰς ἐν τῷ
 πεδίῳ προσβολὰς τοῦ ἱππικοῦ. Καταλαμβάνει δὲ κάλλιον
 καὶ τὸ ἱππικὸν ὅτι ἡ ἐκείνου καθιστᾷ ἰσχυροτέραν τὴν
 ἐνέργειάν του, καὶ ὅτι ἡ ταχύτης τῆς συναθροίσεώς του καὶ
 ἡ ἀθρόα κίνησις του τὸ ἀναδείχνουν ἀνίκητον εἰς τὰς κωμμα-
 τικὰς προσβολὰς πολυαριθμοτέρου ἐχθροῦ.

Δημοσιεύονται εἰς τὴν ἐφημερίδα τοῦ προπαραλθόντος
 Σαββάτου, Ἀρ. 86, εἰς τὰς ἐξωτερικὰς εἰδήσεις, ἀπόσ-
 πασμάτι ἐκ τῆς Ἐφημερίδος τοῦ Λαυσάνου, διὰ
 λαμβάνον περὶ ἐπιστολῆς τινος τῶν ἐν Λονδίῳ Πληρεξουσίων
 τῶν τριῶν Συμμάχων Διεύθυνει πρὸς τὸν ἑξοχωτὰν Κυβερ-
 νήτην, ἀφορώσης τὸ τελευταῖον περὶ τῆς Ἑλλάδος πρωτό-
 κολλον, ἐφύλαχθημεν τοῦ νὰ δώσωμεν ἐκ μέρους μας εἰς
 αὐτὸ χαρακτηριστὰ τινὰ ἐπισημότητος, ὁποῖαν φαίνεται ὅτι
 ἠθέλητε νὰ προσάψῃ ἡ Ἐφημερίς τῆς Αὐγούστης,
 δημοσιεύτασα πρώτη παρὸς τοὺς ἐγγράφους καὶ πιστεύμεν
 ὅτι κανεὶς ἀπὸ τοὺς συνεχεῖς ἀναγνώστιας μας δὲν ἠδύ-
 νηθη νὰ ἐξίξῃ βάσιμον τι συμπέρασμα ἐκ τοιούτου ἀπλοῦ
 ἄρθρου. Τώρα δὲ δυνάμεθα νὰ κηρύξωμεν πλαστὴν τὴν εἰρη-
 μένην ἐπιστολήν, ὡς ἀναιρεθεῖσαν ἔπειτα παρὰ τοῦ Ταχυ-
 δρόμου τῆς Ἀγγλίας.

Ἐκθεσις κεφαλικῆς ποινῆς ἐκτελεσθείσης ἐν Σκῷ.
 πέλω τῇ 15 Ὀκτωβρίου 1830.

Κατὰ τὴν ὑπ' Ἀρ. 2 ἐγκληματικὴν ἀπόφασιν τοῦ Πρω-
 τοκλήτου τῶν Βιγίων Σποράδων τῆς 28 Μαρτίου 1830, ὁ
 Γεώργιος Λεμονῆς Σκοπελίτης, ποιμὴν τὸ ἐπάγγελμα,
 ἔτῳ 25, σχέσιν ἔχων μετὰ τὴν Ἰωάννην συγκατοικοῦντα με-
 τὰ τὸν ἀδελφόν του Γεώργιον καὶ μετὰ τὴν μητέρα του, ἐσύχνα-
 ζεν εἰς τὸ οἶκόν του, κείμενον μίαν ὥραν περίπου ἐκτὸς τῆς
 πόλεως Σκοπέλου εἰς τὸ ἐκεῖ μοναστήριον τῆς Ἀγίας Μινῆς,
 καὶ πολλάκις ἔμενε τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ αὐτὸ οἶκον.

Τὴν παραμυθὴν τῶν Ταξιαρχῶν τὸ ἑσπέρας διενεκτέρευ-
 σεν εἰς τὸ αὐτὸ οἶκον, καὶ ἔκλεψε τοῦ Ἰωάννου 377: 1/2
 Γρόσια κατὰ τὴν ἐξομολόγησίν του· τὴν δευτέραν ἡμέραν ὁ
 Ἰωάννης ἐπῆγεν εἰς τὴν μάδραν νὰ τοῦ ζητήσῃ τὰ Γρόσια
 του· καὶ ἐπειδὴ τοῦ τὰ ἠρνήθη, τὸν ἠπέλυσεν, ὅτι δέλει τὸν
 ἐγκαλέσει εἰς τὴν τοπικὴν Ἀρχήν.

Ὁ Γ. Λεμονῆς ἐπαῆλθεν ἔπειτα εἰς τὸ αὐτὸ οἶκον,
 φέρων πέλεκυν, καὶ μάχαιραν εἰς τὴν ζώνην, κ' ἐφόρευεν
 ὁμοῦ τὸν Ἰωάννην, τὴν μητέρα του καὶ τὸν ἀδελφόν του Γε-
 ωργιον, κατατραυματίσας τὰ σώματά των.

Συλληφθεὶς ὁ φονεὺς, ἀποδειχθεὶς τοιοῦτος, καὶ κατα-
 δικασθεὶς εἰς θάνατον διὰ τῆς εἰρημένης ἀποφάσεως,
 ἐν τῷ ἦτο δεσμώτης εἰς τὴν φυλακὴν τοῦ Δικαστηρίου, καὶ
 ἐν τῷ εἶχον ἀναφερθῇ εἰς συγγενεῖς του πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν
 Κυβερνήτην δι' ἀναφορᾶς τῆς 20 Μαΐου 1830, ἐξαι-
 τούμενος τὴν χάριν, ἐδραπέτευσε ἐκ τῆς φυλακῆς, καὶ κα-
 τέφυγεν εἰς τὰ ὄρη.

Ἡ Ἀστυνομία Σκοπέλου ἐπαγρυπνήσασα, τὸν συνέλαβε,
 καὶ εὐτος πάλιν κατορθώσας, ἐδραπέτευσε καὶ δευτέραν
 φορὰν ἐκ τῆς φυλακῆς, καὶ ἀποσπλεύσας ἐκ Σκοπέλου,
 κατέφυγεν εἰς τὴν Ζαγοράν εἰς χωρίον λεγόμενον Προμαρὶ
 δὲν ἠδυνήθη ὅμως οὐδὲ τὴν φρουρὰν ταύτην νὰ διαφύγῃ τῶν
 νέμων τὴν ἰσχύϊν διὰ τῆς ἐπαγρυπνήσεως τῆς Ἀστυνομίας.

δραπέτης καταδικος συνελήφθη καὶ τρίτην φοράν, καὶ ἡ δέξις ἀπήντησεν ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῶν συγγενῶν τοῦ "ὅτι δὲν δύναται νὰ χάγηγη χάριν διὰ τοιαῦτα ἔγκλήματα."

Ὁ Δικαστήριον κατὰ συνέπειαν διέταξε τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' Ἀρ. 2 εἰρημένης ἀποφάσεώς του, ἐκτελεσθείσης κατὰ τὴν ἐφεξῆς ὑπ' Ἀρ. 577 ἀναφορὰν τῆς Ἀστυνομίας Σκοπέλου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ὁ Ἀστυνόμος Σκοπέλου.

Κατὰ συνέπειαν τῆς ὑπ' Ἀρ. 2,214 διαταγῆς τῆς προσωπῆς Διοικήσεως Σκοπέλου, καὶ τῆς ὑπ' Ἀρ. 69 τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου τοῦ τμήματος τῶν Βορ. Σπ. ράων, τὴν 14 τοῦ τρέχοντος μηνὸς καὶ ἔτους, λαβὼν ἐκ τῆς φυλακῆς τὸν καταδικον φονία Γεώργιον Λεμονῆ καὶ προσωπορέυμενος ὠδήγησα αὐτὸν εἰς τὸ Δικαστήριον, ὅντα ἐν τῷ μέσῳ 12 ὀπλοφόρων φυλάκων τῆς φρουρᾶς, ὅπου ἤκουσε, καὶ ἐπληροφερέθη παρὰ τοῦ αὐτοῦ Δ. κ. τῆς ἡμετέρας, ὅτι δὲν ἔχει δεκτὴ παρὰ τῆς Α. Ε. τοῦ Σ. ἡμῶν Κυβερνήτου ἢ παρὰ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ αἰτήσεις τῆς χάριτος, καὶ ἐπομένως ἐνουθετήθη παρὰ τοῦ αὐτοῦ Προέδρου διὰ νὰ ἀφισιωθῇ εἰς τὸ ἔλεος τοῦ ὑψίστου.

Ταῦτοχρόνως ἐπλησίασεν εἰς αὐτὸν ὁ ἐπισημότερος τῆς πόλεως ταύτης ἱερεὺς Παπᾶ Γεώργιος Πρωτόπαπας, ὃν προσωπορευσάμενος μετὰ τὴν ἱερατικὴν στολὴν, καὶ φέρον εἰς χεῖρας του τὸν σταυρὸν, καὶ ἐπαράγει αὐτὸν εἰς μετανοίαν διὰ νὰ συνδιαλλαγῇ μετὰ τὸν πολυεύσπλαχρον ὑψίστον.

Μετὰ ταῦτα συνωδευμένος ἀπὸ τὸν ἱερέα, ἀφ' ὅλης τῆς ὀπλοφόρου φυλακῆς μετεφέρθη εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Φανερωμένης· εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ καταδικου μετὰ τοῦ ἱερέως, οἱ στρατιῶται ἐποθετήθησαν εἰς διάφορα μέρη τριγύρω τῆς ἐκκλησίας, φυλάττοντες αὐτην τὰς θύρας.

Ὅλην τὴν ἡμέραν χθὲς καὶ ὅλην τὴν νύκτα ὁ καταδικος ἔμεινεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν πρὸς μετάνοιαν, καὶ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἦν ἐλευθέρα ἡ εἰσόδος τῶν συγγενῶν, φίλων καὶ ἐχθρῶν του διδόντων καὶ λαμβανόντων τὸν τελευταῖον ἀσπασμὸν, καὶ τὴν συγχώρησιν, εἰσερχομένων ἀνὰ δύο μόνον ἐκάστην φοράν.

Σήμερον τὴν 15 Ὀκτωβρίου τοῦ 1830 ἔτους περὶ τὴν 10 ὥραν πρὸ τῆς μεσημέρας διορισθεῖσαν παρ' ἐμοῦ, διατρεφόμενος καλῶς ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὀπλοφόρων στρατιωτῶν ὠδήγηθη ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης, παρακινούμενος εἰς μετάνοιαν καὶ ἀφοσίωσιν, διαρκούσης τῆς ὁδοπορίας, παρὰ τοῦ συνοδεύοντος αὐτὸν ἱερέως Κ. Ἱερεμίου διορισθέντος ἐπ' αὐτὸ τοῦτο, ἀντὶ τοῦ ἀσθενήσαντος αἵφνης Γεωργίου Πρωτόπαπα, καὶ μάλιστα μετὰ πολλὴν ζέσιν, ἅμα ἔφθασεν εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης.

Τεθέντος δὲ τοῦ καταδικου εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἔμελλε νὰ θανατωθῇ, διέταξα τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἐκτελεστικῆς δύναμεως καὶ ἐκάλυψε τοὺς ὀφθαλμούς του, καὶ ἀμέσως τρεῖς στρατιῶται τῆς φρουρᾶς οἱ Κύριος Ζαφείρης Νταλιμπανούς, Γεώργιος Ἀγγελῆ, καὶ Λάμπρος ἐπλησίασαν, κ' ἐπυροβό-

λησαν ταῦτοχρόνως καὶ οἱ τρεῖς κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, ὅστις ἔπεσε κατὰ γῆς σπαραγῶν ὀλίγον τοῦ ποδὸς του ὅθεν ἀμέσως ἄλλοι τρεῖς στρατιῶται οἱ Κ. Νικολάκης Ἀναστασίου, Νικόλαος Χριστοδούλου, καὶ Γεωργίου Γεωργίου ὄντες ἑλισσοί, ἐπικιέλαδον τὸν τουφεκισμὸν καὶ ἐκτελέσθη τέλος ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου.

Ἐπομένως ὁ αὐτὸς Ἱερεὺς Κ. Ἱερεμίας συνώδευσε τὸ λείψαιον, ὅπου ἔμελλε νὰ ἐνταφιασθῇ, καὶ ἐνταφιάσεν αὐτὸ μετὰ τὰς θρησκευτικὰς τελείας κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ περὶ ἐκτελέσεως θανατικῆς ἀποφάσεως τύπου.

Ἐν Σκοπέλῳ, τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1830.

Ὁ Ἀστυνόμος Γ. Νικολαΐδης.

ΕΞΩΓΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Παρισίων, 5 Ὀκτωβρίου Ν.

Διὰ διατάγματος τοῦ Βασιλέως τῆς 13—25 τοῦ Σεπτεμβρίου καλοῦνται εἰς ἐιργίαν αἱ καθυστερήσασαι μερῶδες τῶν στρατολογιῶν τοῦ 1829, 1823 καὶ 1824, συγκροτοῦσαι ὅλαι ἔμου 108,000 νέους στρατιώτας, οἵτινες θέλουν διαμοιρασθῇ μεταξὺ τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν στρατιωτικῶν σωμάτων.

Τὸ Πάνθεον, ἐν τῶν καλλίστων μνημείων τῶν Παρισίων, ἐγερθὲν εἰς τιμὴν τῶν μεγάλων ἀνδρῶν, εἶχε μεταβληθῇ ἐπὶ Καρόλου τοῦ Γ' εἰς ναὸν. Τώρα δὲ ἐπατέλασε τὸν πρῶτον του προσδιορισμὸν εἰς τὸ νὰ διχεται τὰ λείψανα αὐτῶν. Ἀνεκομίσθησαν δὲ ἤδη ἐκεῖ αἱ κόποι τοῦ Βολταίρου, Ρουσσώ, καὶ τῶν δύο πιστοτέρων ὑπεραποσταντῶν τῆς Γαλλικῆς ἐλευθερίας, τοῦ Μαιουήλ λέγων καὶ τοῦ στρατηγικοῦ Φοῆ.

Κίνησις πολεμικῶν πλοίων ἐν τῷ λιμένι Ναυπλίου.

Κατάπλους. Τὴν 7 Νοεμβρίου, ἡ Ἑλληνικὴ γαμπάρα ὁ Φοῖνιξ ἐκ Πόρου δι' ἡμερῶν 2—Λεμβοὶ Ρωσικὴ μετὰ τοῦ Ναυάρχου Ρικιέρου — Καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Κώττερον ὁ Ζέφυρος ἐκ Κοιλάδος, φέρον τὸν Διοικητὴν Ναυπλίας.

Τὴν 8 ἡ Ἀγγλικὴ κορβέτα Μάστριφελ, ἐξ Εὐρώπου δι' ἐπτὰ ἡμερῶν.

Τὴν 9, ἡ Ἑλληνικὴ λέμβος ὁ Ποσειδών, ἐξ Ὑδρας αὐθημερόν.

Τὴν 10, τὸ Ἀγγλικὸν κώττερον Λῆν, ἐκ Ζακύνθου δι' 7 ἡμερῶν — Καὶ ἡ Ἑλληνικὴ γαλέττα Ἀργος ἐκ Σπάρτης διὰ 4 ἡμερῶν.

Ἀπόπλους. Τὴν 8, ἡ Γαλλικὴ γαμπάρα Λετρούιτ — Καὶ τὸ Ἀγγλικὸν βρέικιν Φίλμεν.

Τὴν 10 τὸ Ἑλληνικὸν κώττερον ὁ Ζέφυρος εἰς Πόρον.

ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΙΣ. Ἀρ. 88 Σελ. 6, στήλ. 6, στίχ. 35, ἀντὶ "ἐπιστρέψῃ, ἀνάγναι" ἐπιστρέψῃ — Καὶ σελ. 8, στήλ. α, στίχ. 31, ἀντὶ "Ναυηλὴν" ἀνάγναι "Ναυπλίην".